

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10048

гр. София, 06.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело
№ 20231110166935 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

По исканията на страните:

В отговора на исковата молба ответникът „Луфтханза техник София“ ООД предявява насрещен иск срещу Д. Г. К. с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ за заплащане на сумата в размер на 8 621,64 лева, представляваща обезщетение при дисциплинарно уволнение на работника или служителя в размер на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестieto.

Съвместното разглеждане в настоящото производство на така предявения от ответника насрещен иск обаче е недопустимо предвид изричната забрана на чл. 314, ал. 2 ГПК. Съгласно цитираната разпоредба насрещни искове не могат да се предявяват в случаите, когато производството се разглежда по реда на гл. XXV ГПК, какъвто е разглежданият спор. При това положение искането на ответника за съвместно разглеждане на посочената по-горе претенция следва да се остави без уважение. Доколкото настоящото определение не прегражда възможността на ответника да заяви вземането си в отделен процес, същото не подлежи на обжалване (така Определение № 793 от 06.12.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 7170/2013 г., III ГО и др.).

По доказателствените искания:

Към исковата молба и към отговора са представени писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със задачи поставени в исковата молба следва да бъде оставено без уважение, тъй като касае въпроси, които не са спорни между страните.

Искането на ищеца по чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи справки от системата за отчитане, касаещи явяването на работа на другите работници в дружеството, също следва да бъде оставено без уважение, тъй като е неотносимо към предмета на спора.

Следва да бъдат уважени, като относими към предмета на спора, искането на ответника за събиране на гласни доказателства за посочените в отговора на исковата молба обстоятелства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, както и искането му за допускане на съдебно-техническа експертиза със задачи поставени в отговора на исковата молба с изключение на задача 5, тъй като същата е неясно формулирана.

Без уважение следва да бъде оставено искането на ответника по чл. 190 ГПК за задължаване на ищеца да представи трудовата си книжка, тъй като същото касае обстоятелства, установяването на които е в тежест на ищеца.

Следва да бъде насрочено открито заседание за разглеждане на делото.
Така мотивиран и на основание чл. 312, ал. 1, т. 2, вр. чл. 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Луфтханза техник София“ ООД за съвместно разглеждане на предявения срещу Д. Г. К. насрещен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 К за сумата в размер на 8 621,64 лева, представляваща обезщетение при дисциплинарно уволнение на работника или служителя в размер на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестията, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане от ответника за обстоятелствата, посочени в отговора на исковата молба.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-техническа експертиза със задачите, поставени в отговора на исковата молба от 1 до 4, включително.

ОПРЕДЕЛЯ предварителен депозит в размер на **500 лева, вносими от ответника** в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Н. Н. Х., тел. 0899133662.

ОТХВЪРЛЯ останалите доказателствени искания на страните.

УКАЗВА на страните, че в едноседмичен срок от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства и оспорване на представените такива с отговора на исковата молба, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към постигане на спогодба.

УКАЗВА на страните, че към Софийския районен съд действа Център по медиация, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно. Центърът по медиация се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204. Повече информация - на тел. 02 /895 54 23, моб. тел. 0889 515 423 и на ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **15.05.2024 г. от 10:20 часа**, за което страните да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, като на ищеца да се изпрати и препис от отговора на исковата молба и приложенията.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице, като му се укаже да работи след представяне на доказателства за внесен депозит.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на Д. Г. К. срещу „Луфтханза техник София“ ООД, с която са предявени иски с правно основание с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението й, извършено със Заповед № 267 от 25.10.2023 г. на управителя на „Луфтханза техник София“ ООД, връчена на ищеца на 03.11.2023 г., с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност – „специалист доставки“, както и осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на

сумата в размер на **17 243,28 лева**, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода от 04.11.2023 г. до 04.05.2024 г.

Ищецът Д. Г. К. твърди, че се намирала в трудово правоотношение с ищеца въз основа на трудов договор от 24.11.2015 г., по което заемала длъжността „специалист доставки“. Сочи, че със заповед № 52 от 26.02.2019 г. ѝ било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като в с решение № 20059187/05.03.2021 г. по гр. д. № 13993/2019 г., по описа на СРС, уволнението било признато за незаконно и заповедта била отменена, като ищцата била възстановена на заеманата преди това длъжност. Поддържа, че със заповед № 155/18.07.2023 г. ищцата била възстановена от работодателя на заеманата от нея длъжност „специалист доставки“. Сочи, че впоследствие – на 03.11.2023 г. ѝ била връчена процесната заповед № 267 от 25.10.2023 г., с която ѝ било наложено отново дисциплинарно наказание „уволнение“. Счита заповедта за незаконосъобразна, за което излага подробни съображения. Твърди да е нарушена процедурата за искане на обяснения, тъй като не ѝ били предоставени за запознаване и становище цитираните в Поканата за обяснения докладна записка и отчети от системата за пропуски, а отделно от това предоставеният ѝ срок за даване на обяснения бил прекалено кратък. По същество оспорва да е извършила твърдените нарушения на трудовата дисциплина, както и да е запозната с Правилника за вътрешния трудов ред на работодателя. Отделно от това счита, че наложеното наказание не съответства на тежестта на твърдените нарушения. По така изложените доводи моли за уважаване на предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който излага подробни съображения за неоснователност на предявените искове. Поддържа да е спазен предвиденият в КТ ред за налагане на дисциплинарно наказание, включително на ищцата да е предоставен достатъчно дълъг срок за даване на обяснения. Сочи, че дисциплинарното наказание е наложено в срока по чл. 194, ал. 2 КТ, при спазване на изискванията на чл. 192 КТ, като същото е наложено с мотивирана заповед на работодателя. По същество поддържа, че ищцата е извършила твърдените нарушения на трудовата дисциплина, като си е тръгвала по-рано от работа в продължителен период от време в нарушение на установената продължителност на работното време в Правилника за вътрешния трудов ред, с който твърди ищцата да е била запозната. Отделно от това твърди, че наложеното дисциплинарно наказание съответства с тежестта на нарушението. По така изложените доводи счита предявените искове за неоснователни и моли да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

По доказателствената тежест:

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните безсрочно трудово правоотношение, което е прекратено.

В тежест на ответника е да докаже, че е било налице твърдяното основание за уволнение, съответно че правото на уволнение е надлежно упражнено, т.е. че са извършени конкретните нарушения на трудовата дисциплина, от ищеца са поискани обяснения, съответно, че при издаването на заповедта е съобразил тежестта на нарушенията с тази на наложеното наказание, заповедта е издадена от компетентен орган, в писмена форма и със съответните мотиви относно индивидуализация на нарушението и наложеното наказание.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ в тежест на ищеца е да докаже изгодния за него факт - че е останал без работа за сочения период /ал. 1/, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

С оглед становището на ответника и **на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК** безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по което ищцата е заемала длъжността „специалист доставки“, като на 03.11.202 г. ѝ е била връчена заповед № 267 от 25.10.2023 г., с която ѝ е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, както и че размерът на brutното трудово възнаграждение, получено от ищцата за последния пълен отработен месец преди уволнението е в размер на 2873,88 лева.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____